

Životopis pana Pešičky

Pan Pešička se narodil 8. června 1953 v Praze v Bubenči. Oba jeho rodiče pracovali v pojišťovně ve městě Nejdek. Chtěli se přestěhovat do Prahy, ale kvůli nedostatku bytů po 2. světové válce se jim to nepodařilo. Místo toho se přestěhovali do vily, která byla zabavena továrníku Vichrovi, v Lysé nad Labem. Zde pan Pešička strávil své dětství.

Po dostudování základní školy podal přihlášku na Nymburské gymnázium, kam byl přijat. Ve svých patnácti letech měl jít se spolužáky na brigádu na chmelnice, jenže ho před odjezdem postihl zánět ledvin, a tak se spolužáky nejel. Jednoho dne ráno ho maminka vzbudila a řekla; „*Dnes je den hanby, ale ne naší hanby, ale hanby našich spojenců.*“ Byl to totiž 21. srpen 1968 a do Československa přijížděly tanky Varšavské smlouvy. Po dostudování gymnázia chtěl pokračovat ve studiu hudební výchovy a dějepisu, protože to je jeho celoživotní hobby.

V období maturitního vysvědčení si ho zavolal jeho bývalý třídní učitel a řekl mu, že situaci na fakultě dobře zná, a že učitelé kteří by pro něho byli přínosní museli kvůli režimu odejít. Pan Pešička si raději zvolil obory čeština a germanistika. Z těchto dvou předmětů získal státnice a později si ještě udělal státnice z angličtiny. Poté musel pan Pešička prodělat roční vojenskou službu. Začal účinkovat v armádní kapele, kde málem postoupil do celoarmádního kola. Potom dostal nabídku studovat v Ústavu bohemistických studií.

Demonstrací roku 1989 se nejprve nezúčastnil. První velká demonstrace, kterou navštívil byla jedna z prvních demonstrací v průběhu Palachova týdne.

Po rozdělení Československa odcestoval vyučovat češtinu a slovenštinu do Korejské republiky. Z Jižní Koreje se v roce 2010 vrátil zpět do České republiky. V roce 2022 se přestěhoval na Prahu 3 do domova s pečovatelskou službou, kterou zatím nepotřebuje.